

STANOWISKO KRAJOWEJ RADY BIEGŁYCH REWIDENTÓW

**W SPRAWIE WDROŻENIA POSTANOWIEŃ DYREKTYWY 2014/56/UE
ZMIENIAJĄCEJ DYREKTYWĘ 2006/43/WE W SPRAWIE USTAWOWYCH BADAŃ
ROCZNYCH SPRAWOZDAŃ FINANSOWYCH I SKONSOLIDOWANYCH
SPRAWOZDAŃ FINANSOWYCH (...) ORAZ ROZPORZĄDZENIA (UE) NR 537/2014
W SPRAWIE SZCZEGÓŁOWYCH WYMOGÓW DOTYCZĄCYCH USTAWOWYCH
BADAŃ SPRAWOZDAŃ FINANSOWYCH JEDNOSTEK INTERESU PUBLICZNEGO,
UCHYLAJĄCE DECYZJĘ KOMISJI 2005/909/WE**

Warszawa, 21 października 2014 r.

Wprowadzenie

1. Dotychczasowe przepisy europejskie oparte na dyrektywie 2006/43/WE z dnia 17 maja 2006 roku *w sprawie ustawowych badań sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych* skupiały się wyłącznie na mechanizmach kontrolnych i dyscyplinarnych nad działalnością firm audytorskich i biegłych rewidentów. Nowe rozwiązania prawne powodują zmianę orientacji ustawodawcy europejskiego w stosunku do ustawowego badania sprawozdań finansowych, w tym przede wszystkim sprawozdań finansowych jednostek zainteresowania publicznego oraz w stosunku do instrumentów i narzędzi prawnych, które przyczynić się mogą do zwiększenia użyteczności i jakości ustawowych badań sprawozdań finansowych tych jednostek.
2. Istotną zmianą, na którą zwracamy uwagę, jest wprowadzenie do systemu ustawowych badań sprawozdań finansowych zasady proporcjonalności regulacji. To co jest właściwe lub odpowiednie dla zapewnienia skuteczności nadzoru nad badaniami jednostek zainteresowania publicznego może być nieodpowiednie i nadmiernie obciążające w odniesieniu do nadzoru nad pozostałymi badaniami. Pozostałe badania stanowią w zdecydowanej większości badania jednostek sektora MŚP wykonywane w większości przez mniejsze firmy audytorskie. Sektor MŚP, w tym należące do niego mniejsze firmy audytorskie, zgodnie z polityką Komisji Europejskiej wyrażonej w stwierdzeniu: „najpierw myśl na małą skalę”, nie powinny spotykać się z regulacjami nieuwzględniającymi skali oraz zakresu ich działalności. W naszym przekonaniu dokonane zmiany w dyrektywie 2006/43/WE oraz nowe rozporządzenie *w sprawie szczegółowych wymogów dotyczących ustawowych badań sprawozdań jednostek interesu publicznego*, są w pełni zgodne z założeniami tej polityki. Definiują one model systemu nadzoru publicznego nad ustawowymi badaniami sprawozdań finansowych, uwzględniający specyfikę i systemowe znaczenie badań jednostek zainteresowania publicznego.
3. Uważamy, że implementacja systemowych rozwiązań do prawodawstwa polskiego winna dokonywać się w kontekście zasady proporcjonalności regulacji europejskich. Zasada ta implikuje m.in. następujące podejście: działalność biegłego rewidenta i firm audytorskich wykraczająca poza ustawowe badanie sprawozdań finansowych może być nadzorowana i kontrolowana na poziomie organizacji zawodowej biegłych rewidentów. Zgadzamy się z koniecznością kontynuowania procesu podwyższania jakości nadzoru nad tymi jednostkami w celu podnoszenia jakości sprawozdawczości finansowej, uznając przy tym rolę nadzoru publicznego ponoszącego ostateczną odpowiedzialność za skuteczność realizowanego nadzoru.
4. Stanowisko Krajowej Rady Biegłych Rewidentów dotyczące porównania funkcji oraz zakresów zadań Krajowej Izby Biegłych Rewidentów i Komisji Nadzoru Audytowego w dzisiejszym systemie nadzoru nad ustawowym badaniem sprawozdań finansowych z postanowieniami nowych przepisów unijnych zostały przekazane do Departamentu Rachunkowości i Rewizji Finansowej Ministerstwa Finansów. Przekazany wcześniej materiał stanowi integralny element niniejszego opracowania zawierającego odpowiedzi na pytania postawione w piśmie z dnia 02.10.2014 r., znak: DR2/033/132/RNT/2014.

Poniżej prezentujemy odpowiedzi Krajowej Rady Biegłych Rewidentów na pytania postawione w ww. piśmie.

1. System nadzoru publicznego nad firmami audytorskimi badającymi JZP i nie-JZP

Pytanie 1

Zdaniem Krajowej Rady Biegłych Rewidentów (dalej „KRBR”), przyjęty w Polsce model sprawowania nadzoru nad ustawowym badaniem sprawozdań finansowych oparty na działalności Komisji Nadzoru Audytowego (dalej „KNA”) jest dobrym rozwiązaniem. Uważamy jednak, że zadania KNA związane z realizacją kontroli jakości firm audytorskich i biegłych rewidentów świadczących usługi ustawowego badania sprawozdań finansowych jednostek zainteresowania publicznego (dalej „JZP”) powinny być realizowane za pomocą jednostki organizacyjnej (tzw. „jednostka kontrolująca”), wydzielonej ze struktur Ministerstwa Finansów i administracji publicznej w ogóle. KNA sprawowałaby bezpośredni nadzór nad tą jednostką organizacyjną oraz kierowała jej pracami za pośrednictwem mianowanych osób spośród osób niebędących praktykującymi biegłymi rewidentami. O ile to prawnie możliwe, status takiej jednostki kontrolującej mógłby być podobny do statusu Komisji Egzaminacyjnej.

W naszej ocenie wydzielenie jednostki kontrolującej ze struktur administracji publicznej zapewni elastyczność w sferze zatrudniania i wynagradzania kontrolerów, umożliwiając zatrudnienie osób o odpowiednich kwalifikacjach i doświadczeniu zawodowym.

Pytanie 2

Treść dyrektywy wyraźnie wskazuje, że ustawodawca europejski umożliwił krajom członkowskim pozostawienie bez istotnych modyfikacji dotychczasowego modelu nadzoru publicznego nad firmami audytorskimi i biegłymi rewidentami wykonującymi ustawowe badania sprawozdań finansowych jednostek niebędących JZP. W konsekwencji istniejący obecnie model nadzoru publicznego w Polsce, w odniesieniu do badań sprawozdań finansowych jednostek niebędących jednostkami JZP, jest już zgodny ze zmienioną dyrektywą w odniesieniu do wszystkich jego kluczowych odpowiedzialności i naszym zdaniem nie wymaga zmiany. Tak więc, kompetencje odnośnie:

- zatwierdzania i rejestracji biegłych rewidentów,
- przyjmowania standardów etyki zawodowej, standardów wewnętrznej kontroli jakości w firmach audytorskich oraz standardów badania,
- kształcenia ustawicznego biegłych rewidentów,
- kontroli w zakresie systemu zapewnienia jakości rewizji finansowej w firmach audytorskich,
- prowadzenia dochodzeń wobec biegłych rewidentów i firm audytorskich,
- nakładania kar i innych sankcji na biegłych rewidentów, firmy audytorskie

powinny pozostać w gestii samorządu.

Pytanie 3

Naszym zdaniem organ nadzoru publicznego powinien skupić się na nadzorze organizacji biegłych rewidentów jedynie w zakresie zadań wskazanych w dyrektywie i rozporządzeniu.

Takie podejście, poza tym, że będzie zgodne z zapisami nowych regulacji europejskich to umożliwi jednocześnie efektywne wykorzystanie zasobów ludzkich i finansowych organu nadzoru publicznego dla zapewnienia osiągnięcia celów stawianych przez europejskiego ustawodawcę, a te zostały jasno sformułowane jedynie w odniesieniu do ustawowych badań sprawozdań finansowych.

Zwracamy uwagę, że poszerzanie zakresu działań nadzorczych będzie bardziej kosztowne dla całego systemu nadzoru publicznego. Poza tym, będzie miało charakter regulacji typu „gold-plating”, czyli wykraczającej poza cel dyrektywy i rozporządzenia.

Pytanie 4

Celem regulatora europejskiego jest wprowadzenie dodatkowego systemowego mechanizmu zapewniającego sprawną identyfikację okoliczności zagrażających stabilności znaczących dla gospodarki sektorów, aby nie doszło do zakłóceń mogących zagrozić stabilności gospodarczej kraju członkowskiego. Naszym zdaniem rozszerzenie zakresu monitorowania rynku na inne jednostki niż JZP jest niewłaściwe i niecelowe. Rozszerzenie może również stwarzać ryzyko „odwrócenia” uwagi nadzoru publicznego od głównego celu regulacji, czyli monitorowania ryzyka systemowego związanego z jednostkami będącymi JZP. Funkcje te powinny, naszym zdaniem, być wykonywane przez organ nadzoru publicznego.

2. Nakładanie kar i środków za naruszenie przepisów

Pytanie 1

W odniesieniu do naruszeń przepisów dyrektywy i rozporządzenia przez biegłych rewidentów i firmy audytorskie w związku z badaniami jednostek innych niż JZP, uprawnienia do nakładania kar zgodnie z nowymi przepisami mogą być przekazane organizacji biegłych rewidentów. Uważamy, że rozwiązanie to jest odpowiednie w kontekście zasady proporcjonalności i dotychczasowego dorobku samorządu biegłych rewidentów. Oczywistym jest, że w takich okolicznościach organ nadzoru posiadać powinien uprawnienia ustawowe do kontrolowania skuteczności samorządowego systemu sądowego.

W odniesieniu do naruszeń przepisów dyrektywy i rozporządzenia przez biegłych rewidentów i firmy audytorskie w związku z badaniami JZP, uprawnienia do nakładania kar nie mogą być delegowane do samorządu biegłych rewidentów, lecz muszą pozostać w gestii nadzoru publicznego. W naszej ocenie, w takim wypadku właściwym trybem do nakładania kar i środków na osoby fizyczne, w tym biegłych rewidentów i firmy audytorskie, powinna być procedura prawa administracyjnego.

Pytanie 2

Niezależnie od nakładanych administracyjnie kar samorząd zawodowy musi mieć prawo do prowadzenia postępowań dyscyplinarnych wobec swoich członków.

Pytanie 3

Do grona osób, na które można by nakładać kary pieniężne, należeć powinni kluczowi biegli rewidenci, członkowie organów zarządzających firmami audytorskimi, w tym także te, które nie są biegłymi rewidentami, członkowie organów zarządzających i nadzorczych jednostek gospodarczych, w tym również wszyscy członkowie komitetu audytu.

Pytanie 4

Aktualny system kar, w tym zakres kar finansowych, uważamy za odpowiedni i właściwy dla skutecznego penalizowania nieprzestrzegania standardów i przepisów prawa związanych z ustawowymi badaniami sprawozdań finansowych.

Pytanie 5

Naszym zdaniem instytucja „sygnalisty”, czyli osoby, która zgłasza naruszenia przepisów prawa powinna zostać uregulowana w przepisach innych niż ustawa o biegłych rewidentach. Instytucja sygnalisty wykracza bowiem znacząco poza zakres spraw związanych z ustawowym badaniem sprawozdań finansowych.

3. Zakres katalogu usług świadczonych przez biegłego rewidenta/firmę audytorską, które podlegają nadzorowi publicznemu

Pytanie 1

Przepisy europejskie definiują spójny system nadzoru obejmujący adekwatne mechanizmy w odniesieniu do ustawowych badań jednostek będących JZP, jak i jednostek niebędących JZP. Na żadnym etapie konsultacji nie były podnoszone kwestie nadzoru nad całością działalnością biegłych rewidentów i firm audytorskich. W konsekwencji rozwiązania zaproponowane w dyrektywie i rozporządzeniu są dostosowane do specyfiki ustawowych badań sprawozdań finansowych, a nie innych zawodowych usług biegłych rewidentów. W związku z tym, nadzorem publicznym powinny być objęte wyłącznie ustawowe badania sprawozdań finansowych. Zainteresowanie nadzoru publicznego pozostałymi usługami powinno być ograniczone do specyficznych okoliczności, w jakich usługi te wiążą się z ustawowymi badaniami sprawozdań finansowych (np. przy ocenie niezależności biegłych rewidentów i firm audytorskich).

Pytanie 2

Nie ma znaczenia czy badanie jest obowiązkowe czy nie. Każde badanie podlega tym samym wymogom co do sposobu jego przeprowadzenia. Zwracamy jednak uwagę na zasadę proporcjonalności, zgodnie z którą kraj członkowski zapewnia, aby kontrole jakości były odpowiednie i proporcjonalne do skali i złożoności działalności biegłego rewidenta i firmy audytorskiej.

4. Katalog jednostek zainteresowania publicznego stosujących przepisy rozporządzenia

Pytanie 1

Uważamy za celowe rozważenie zmiany katalogu JZP i jego znaczące zawężenie do jednostek rzeczywiście istotnych z punktu widzenia interesu publicznego. W naszej ocenie nie ma uzasadnienia dla definicji JZP, która obejmuje prawie wszystkie jednostki sektora finansowego, będące pod ścisłym nadzorem KNF (np. fundusze inwestycyjne zamknięte, domy maklerskie).

Pytanie 2

Zarówno SKOKI, jak i banki spółdzielcze są instytucjami kredytowymi, i jako takie powinny wchodzić do katalogu JZP.

Pytanie 3

Jesteśmy za zróżnicowaniem definicji JZP dla celów obu ustaw.

5. Wzmocnienie niezależności biegłych rewidentów i firm audytorskich – zasady rotacji firmy audytorskiej i kluczowego biegłego rewidenta

Pytanie 1

W naszej ocenie pierwsze zlecenie powinno być nie krótsze niż 3 lata. Uważamy współpracę w zakresie ustawowego badania sprawozdań finansowych JZP z firmą audytorską za bardziej efektywną i korzystną, jeżeli trwa ona dłużej niż rok. Trzyletni okres to nie tylko niezbędny czas na poznanie badanej jednostki, ale także podniesienie poziomu niezależności biegłego rewidenta i firmy audytorskiej w stosunku do badanej jednostki w tym okresie.

Pytanie 2

Naszym zdaniem dozwolony okres zatrudnienia firmy audytorskiej nie powinien być krótszy niż 10 lat. Wprowadzenie możliwości przedłużenia o kolejne 10 lat, na zasadach wskazanych w rozporządzeniu, powinno być również możliwe. Zwracamy przy tym uwagę, że ostateczna decyzja o długości współpracy z biegłym rewidentem lub firmą audytorską pozostanie i tak w kompetencji komitetu audytu JZP.

Pytanie 3

Należy zauważyć, że obecnie obowiązujące przepisy w Polsce są bardziej restrykcyjne niż proponowane w regulacjach europejskich. Z tego względu proponujemy rozwiązania wskazane w dyrektywie.

Pytanie 4

Proponujemy rozwiązania wskazane w dyrektywie.

Pytanie 5

Uważamy za całkowicie niecelowe przenoszenie rozwiązań przewidzianych dla JZP na inne jednostki, w których zasadniczą grupę stanowią MŚP. Dodatkowo uważamy, że stosowana obecnie przez niektóre jednostki gospodarcze procedura przetargowa dla zamówień publicznych do zakupu usług badania sprawozdań finansowych, jest nieodpowiednia i prowadzi do sytuacji, w których organy nadzorcze dokonują wyboru biegłego rewidenta z pominięciem kryterium doświadczenia, kompetencji zapewniających jak najwyższą jakość badania. Postulujemy wyłączenie ustawowego badania sprawozdań finansowych spod rządów ustawy o zamówieniach publicznych.

Pytanie 6

Wydaje się jak najbardziej zasadne umożliwienie dopasowania rotacji firmy audytorskiej spółki zależnej do rotacji firmy audytorskiej spółki matki w przypadku badań przedsiębiorstw wielonarodowych.

6. Wzmocnienie niezależności biegłych rewidentów i firm audytorskich – zasady świadczenia usług zakazanych (katalog usług zakazanych) oraz wysokość limitów wynagrodzenia za usługi dozwolone oraz wynagrodzenia od jednego klienta

Pytanie 1

Przypominamy, że lista usług zakazanych została zaprojektowana dla badań jednostek będących JZP, aby spełnić szczególne oczekiwania interesariuszy tego rynku. Charakterystyczne jest to, że rozporządzenie i dyrektywa nie rekomendują, ani nie wprowadzają dla krajów członkowskich opcji do tworzenia listy usług zakazanych dla badań jednostek niebędących JZP. Wprowadzenie takiej listy stanowiłoby znaczącą barierę dla sektora MŚP, który oczekuje od firmy audytorskiej badania sprawozdań finansowych oraz wykonywania innych profesjonalnych usług zawodowych, w zakresie i trybie pozwalającym zachować niezależność podczas badania. Wprowadzenie listy usług zakazanych w sektorze MŚP byłoby sprzeczne z koncepcją proporcjonalności regulacji europejskich oraz polityką europejską wyrażoną stwierdzeniem: „najpierw myśl na małą skalę”.

Pytanie 2

Zagadnienie dopuszczalności świadczenia usług niebędących badaniem sprawozdań finansowych reguluje aktualnie standard etyczny przyjęty przez KRBR. Standardem tym jest uznany na całym świecie Kodeks Etyki IESBA (IFAC). Jest to sprawdzony i powszechnie znany zbiór zasad etycznego postępowania biegłych rewidentów. Kodeks wskazuje usługi i okoliczności, w których biegły rewident oraz firma audytorska nie powinni wykonywać usług nierewizyjnych na rzecz jednostek będących JZP.

Jednocześnie proponujemy w przypadku JZP – po spełnieniu warunków stawianych przez rozporządzenie – dopuszczenie określonych usług podatkowych, które mogłyby być świadczone w ramach limitu wynagrodzeń podmiotu uprawnionego (lub uznane jako usługi nieistotne w rozumieniu rozporządzenia).

Dopuszczenie możliwości świadczenia niektórych usług zakazanych w określonych warunkach, ułatwiłoby nie tylko stosowanie zasad niezależności zgodnie z Kodeksem Etyki IESBA (IFAC), ale również sprzyjałoby zachowaniu spójności z zasadami stosowanymi przez biegłych rewidentów badających grupy kapitałowe działające w wielu krajach. Ostatecznie pozwoliłoby to zbliżyć listę usług zabronionych do wymogów Kodeksu Etyki IESBA (IFAC).

Zwracamy uwagę na rolę komitetów audytu i rad nadzorczych jednostek będących JZP w podejmowaniu decyzji o współpracy z firmą audytorską w zakresie badania oraz innych profesjonalnych usług zawodowych.

Pytanie 3

W naszej ocenie katalog jest wystarczająco restrykcyjny.

Pytanie 4

Proponujemy pozostawić aktualnie obowiązujące rozstrzygnięcia bez zmian.

Pytanie 5

Naszym zdaniem rozwiązania instytucjonalne, w tym lista usług zakazanych, limit wynagrodzenia, rotacja firmy audytorskiej, kontrole organu nadzoru publicznego, są wystarczające dla wzmocnienia oczekiwanej niezależności biegłego rewidenta i firmy audytorskiej w badaniach jednostek będących

JZP. Podobnie jak rozwiązania zaproponowane w zmienionej dyrektywie adresowane badaniu jednostek pozostałych.

7. Komitet audytu

Pytanie 1

Komitety audytu wymagane są w JZP, o których przepisy kodeksu spółek handlowych nic nie wspominają. Komitety audytu nie są organami, ale ciałami eksperckimi w ramach rad nadzorczych, podobnie jak komitety ds. nominacji, komitety ds. wynagrodzeń, etc. Komitety audytu mogą występować w jednostkach niezależnie od ich formy prawnej, co dodatkowo utrudniłoby wprowadzenie do kodeksu spółek handlowych zmian zgodnych z intencją nowych przepisów unijnych. Z uwagi na fakt, że główne zadania komitetów audytu związane są z monitorowaniem procesu sprawozdawczości finansowej, procesu badania sprawozdań finansowych oraz systemów zarządzania ryzykiem uzasadnione jest, aby ich regulacja pozostała w ramach ustawy o biegłych rewidentach.

Pytanie 2

Jesteśmy za utrzymaniem kryteriów wynikających ze zmienionej dyrektywy 43/2006. Niezależność członków komitetu audytu powinna być zgodna z rekomendacjami Komisji Europejskiej w sprawie funkcjonowania dyrektorów niewykonawczych i członków rad nadzorczych z 2005 roku. Poza tym uważamy, że istniejąca praktyka, w której komitet audytu jest zespołem eksperckim wyłonionym z członków rady nadzorczej, jest dobrym rozwiązaniem. Powołanie dodatkowego organu nadzorczego mogłoby powodować konflikty kompetencyjne, konflikty odpowiedzialności za nadzór w jednostce, a także niepotrzebnie formalizować współpracę pomiędzy komitetem audytu i pozostałymi członkami rady nadzorczej. Wydaje się nam ponadto, że w skład komitetu audytu mogłyby wchodzić za zgodą rady nadzorczej osoby spoza jej grona.

Pytanie 3

W naszej ocenie zmiany dokonane w dyrektywie są dobre i wystarczające dla ustanowienia faktycznie niezależnych i kompetentnych komitetów audytu. Oczywiście jesteśmy świadomi, że same regulacje stwarzają jedynie warunki dla właściwego funkcjonowania komitetów audytu. Dlatego sugerowaliśmy, aby członkowie komitetów audytu podlegali systemowi kar i środków nakładanych przez organ nadzoru publicznego w przypadku działania niezgodnego z przepisami dyrektywy i rozporządzenia.

Pytanie 4

W naszej ocenie wszystkie jednostki będące JZP powinny powoływać komitet audytu. Istnienie takiego obowiązku będzie sprzyjało wzmocnieniu praktyk corporate governance, w tym odpowiedzialności organów nadzorujących jednostki będące JZP za proces nadzoru nad sprawozdawczością finansową i proces badania sprawozdań finansowych w JZP. Mimo to uważamy, że w przypadku mniejszych jednostek rada nadzorcza mogłaby realizować zadania komitetu audytu, ale pod warunkiem spełnienia przez osoby wchodzące w jej skład odpowiednich kryteriów kompetencji i niezależności właściwych dla komitetów audytu.

Pytanie 5

Uważamy, że w przypadku mniejszych jednostek rada nadzorcza mogłaby realizować zadania komitetu audytu, ale pod warunkiem spełnienia przez osoby wchodzące w jej skład odpowiednich kryteriów kompetencji i niezależności właściwych dla komitetów audytu.

Pytanie 6

Zakres odpowiedzialności określony w ustawie o biegłych rewidentach jest wystarczający. Jednostki będące JZP powinny mieć możliwość rozszerzania zadań komitetów audytu. Taka modyfikacja zadań powinna być uzależniona od decyzji samej jednostki, która powinna uwzględniać swoją wielkość, rodzaje działalności, szczególne obszary ryzyka z nimi związane, przyjętą strategię działania etc.

8. Definicja kluczowego biegłego rewidenta

Pytanie 1

Zawód biegłego rewidenta jest zawodem regulowanym, upoważniającym do wykonywania badań wyłącznie w kraju rejestracji. Kluczowym biegłym rewidentem, w związku z tym, może być wyłącznie biegły rewident, czyli osoba spełniająca określone kryteria przewidziane przepisami prawa. W praktyce może się zdarzyć, że w badaniu uczestniczą też inne osoby będące lub niebędące biegłymi rewidentami, mającymi wpływ na przebieg badania sprawozdania finansowego. Nie zmienia to jednak faktu, że osoby te nie podpisując opinii i raportu z badania sprawozdania finansowego w imieniu podmiotu uprawnionego i nie powinny być uznane za kluczowych biegłych rewidentów. Nie oznacza to jednak, że takie osoby nie mogłyby podlegać obowiązkowej rotacji na równi z kluczowym biegłym rewidentem, jeśli ich udział w procesie badania jest znaczący.

Pytanie 2

Vide uwaga do pytania 1.

9. Zakres sprawozdania z badania i dodatkowego sprawozdania dla komitetu audytu

Pytanie 1

Zakres sprawozdań biegłego rewidenta z badania sprawozdania finansowego wynikający z nowych przepisów obejmuje wystarczający zakres komunikatów niezbędnych do zrozumienia podejścia i metodologii do badania, a także istotnych ustaleń biegłego rewidenta.

Pytanie 2

Vide uwaga do pytania 1.

Pytanie 3

W naszej ocenie poczynione zmiany w obowiązujących przepisach pozwalają na rezygnację z obowiązku sporządzania raportu, o którym mowa w art. 65 ustawy o rachunkowości.

10. Zasady wewnętrznej kontroli jakości firmy audytorskiej

Pytanie 1

Nie widzimy możliwości wyłączenia części firm audytorskich ze stosowania obowiązków zawartych w nowych przepisach. Niemniej dostrzegamy problem w zapewnieniu proporcjonalnego stosowania części przepisów art. 24a dyrektywy. W szczególności, wskazany problem dotyczy następujących wymogów:

- biegły rewident lub firma audytorska posiadają solidne procedury administracyjne i rachunkowe, mechanizmy wewnętrznej kontroli jakości, skuteczne procedury oceny ryzyka oraz skuteczne rozwiązania w zakresie kontroli i zabezpieczeń na potrzeby systemów przetwarzania informacji (art. 24a lit b dyrektywy),
- biegły rewident lub firma audytorska wykorzystują odpowiednie systemy, zasoby i procedury dla zapewnienia ciągłości i regularności w wykonywaniu czynności w zakresie badania ustawowego (art. 24a lit h dyrektywy).

W związku z tym, konieczne jest dokonanie odpowiedniej transpozycji przepisów dyrektywy tak, aby z jednej strony nie pojawiały się wątpliwości interpretacyjne, a z drugiej wprowadzone rozwiązania mogły być odpowiednio do ich celu zastosowane w mniejszych firmach audytorskich, które dominują liczebnie na polskim rynku ustawowych badań sprawozdań finansowych.